

ΔΕΝ ΞΕΧΝΩ - ΚΑΜΗΛΟΣΤΡΑΤΑ

ΓΙΑΓΚΟΣ ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΙΔΗΣ

1. Ιστορία - παραμύθι, μια φορά τζι' έναν τζαιρό,
πάνε μήνες, πάνε χρόνια, ήταν ο παππούς μωρό...
2. Τούντην στράταν αθθυμούνται, εδκιαβαίνουν την συχνά
τζαι Τζυρκώτες, τζαι Βωνιάτες τζι' Απαλέτες με χτηνά
3. Οι Βωνιάτες με καμήλους έρκουνταν εις την Τζυρκά
τζι' εφορτώνασιν ασβέστη, να τον πάρουν στα χωρκά...
4. Από τα Κοτσινοχώρκα, τζαι από τη Μεσαρκά...
έρκουνταν συχνά τζι' αλέθαν εις τους μύλους στην Τζυρκά.
5. Τούντο παναϋριν ούλον, αθθυμούμαι το τζι' εγώ
θάμουν τότε - πάνω κάτω, δέκα έντεκα χρονών
εν οι στράτες που περνούσα, τζαι ποτέ δεν τες ΞΕΧΝΩ.

Η ΛΑΝΤΑ ΤΗΣ ΚΑΜΑΡΑΣ

1. Σε μιαν λάνταν της καμάρας, νάκκον έξω του χωρκού
Λούνουνταν τα κοπελλούδκια μέσα του καλοτζαιρκού...
2. Με τις πέτρες, με τα χόρτα, τζαι με κάμπιοσο μπηλό,
κόλυμπο βαθύν εκάμαν, τζι' εσταλώναν το νερό...

3. Μονομιάς βκάλλουν τα ρούχα, τζαι μεγάλοι τζαι μιτσιοί
τζι' εν εσκέφτησαν καθόλου του Κκολά το καμμουτσι...
4. Τζι' ένας - ένας πέφτουν μέσα στου καλύμπρου το νερό
να λουστούν, να δροσιστούσιν τώρα, πούβρασιν τζαιρόν.
5. Τζιούλοι τους σαν τους βορτάκους στο νερό βορτοκλωτσούν
τζι' οι φωνές τους βκαίνουν πέρα, ως τα λώνια του ... Κουτσού
6. Τζι' ο Σωτήρης της Τζυρκάκας, τζιό Στυλής ο Αρφανός
που πλευρίσαν τα κουπάδκια εις του λάκκου το νερό.,
7. να ποτίσουν τζαι να φύουν, τώρα πούβρασιν τζαιρόν
σσιάστηκαν που μακρυά τον Κκόλαν με το φκιάρι να βουρά
8. τζι' έβαλαν φωνές μεάλες... , να γλυτώσουν τα μωρά.
Μ' ένα σάλτον ούλοι τρέχουν, άλλοι τζει τζαι άλλοι δα.
9. τζι' έμειναν μέσα στη λάνταν ένα - δκυό - τρία μωρά.
πων επήρασι χαπάρι που τον φόρον του Κκολά.
Οι μεγάλοι εκρυφτήκαν πίσω στα πυκνά δεντρά.
Το παρόν ενθυμίζει μιαν εποχή, πριν 70 τόσα χρόνια που τα Καμαρίτι-
κα, μη έχοντας άλλο τρόπο να λουστούν
προτιμούσαν ας είναι και μια λάντα της Καμάρας...

Η παρέα ήταν: Γιώρκος Πιπτάκα, Χρ. Πιπτάκα, Σαβ. Χατζηγιάγκου, Αντ. Χατζηγιάγκου, Γεωργ. Ττουουλιά, Γιάγκος, Αντρέας αδελφός μου και άλλα Καμαρίτικα.

Επί τη ευκαιρία ένας από τους πίνακες του Γιάγκου, που παρουσιάζει θυμίζει την εποχήν εκείνη... Κκολάς ήτο ο ιδιοκτήτης του νερού, που θύμω-νε, να σταλώνουν το νερό. Σωτήρης και Στυλής Αρφανός ήσαν οι βοσκοί που παρακολουθούσαν τα μωρά και από συμπάθεια φώναξαν στα παιδιά να απομακρυνθούν.